

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 6 juli 1987 door de Gemeenschapsminister van Jeugd, Sport, Volwassenenvorming en Sociale Aangelegenheden van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "zur Abänderung des Gesetzes vom 22 März 1971 über die Vergabe von Zuschüssen zum Bau von Heimen für Betagte", heeft op 18 november 1987 het volgend advies gegeven :

INHOUD VAN HET ONTWERP.

1. Het ontwerp heeft in hoofdzaak tot doel, voor de Duitstalige Gemeenschap, het vaste subsidiëringspercentage van 60 t.h. voor de werken, leveringen en prestaties bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, 1°, van de wet van 22 maart 1971 tot subsidiëring van de bouw van rustoorden voor bejaarden te vervangen door een regeling waarbij het aan de Executieve zal toekomen dat percentage tijdelijk vast te stellen, met dien verstande dat het ten minste 60 t.h. en ten hoogste 80 t.h. zal moeten bedragen.

Hoewel de Executieve strikt genomen genoeg had kunnen nemen met de vervanging van het 1° van artikel 3, § 1, heeft ze terwille van de verstaanbaarheid gekozen voor het volledig herschrijven van paragraaf 1. Die werkwijze werd tevens te baat genomen om een bevoegdheid die, volgens de bewoordingen van de vigerende tekst, aan de Koning toekomt formeel op te dragen - uiteraard enkel wat de Duitstalige Gemeenschap betreft - aan de Executieve van die Gemeenschap. Bedoeld wordt de bevoegdheid om de regels vast te stellen volgens welke de onontbeerlijkheid van de in artikel 3, § 1, bedoelde werken zal worden bepaald om te voldoen aan de voorgeschreven veiligheidsnormen inzake rustoorden voor bejaarden.

.../...

BEVOEGDHEID VAN DE DUITSTALIGE GEMEENSCHAP.

2.1. Het vaststellen van subsidieregelingen voor de bouw van rustoorden voor bejaarden behoort onmiskenbaar tot de bevoegdheid inzake bejaardenbeleid die aan de Duitstalige Gemeenschap toekomt, overeenkomstig artikel 4, § 2, van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap gelezen in samenhang met artikel 5, § 1, II, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

2.2. Ook de door het ontwerp aan de Executieve opgedragen taak om de regels vast te stellen volgens welke de onontbeerlijkheid dient te worden bepaald van de in artikel 3, § 1, van de wet van 22 maart 1971 bedoelde werken, kan worden ingepast in de bevoegdheid inzake bejaardenbeleid in de zin van artikel 5, § 1, II, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Zoals bekend, heeft de vraag hoever de bevoegdheid van de Gemeenschappen reikt inzake de veiligheid in rustoorden voor bejaarden aanleiding gegeven tot twee recente uitspraken van het Arbitragehof, nl. de arresten nr. 40 van 15 oktober 1987 (B.S. 6 november 1987) en nr. 41 van 29 oktober 1987 (nog niet bekendgemaakt in het B.S.).

.../...

In die uitspraken wordt met betrekking tot de veiligheid van bejaardenvoorzieningen, en meer bepaald de beveiliging tegen brand, gesteld dat, enerzijds, de nationale overheid bevoegd is gebleven voor het uitvaardigen van basisnormen, d.w.z. normen die gemeen zijn aan een categorie van constructies zonder dat daarbij in acht wordt genomen welke de bestemming ervan is, maar dat, anderzijds, de Gemeenschappen bevoegd zijn voor het regelen van de specifieke veiligheidsaspecten van de bejaardenvoorzieningen en verder ook bevoegd zijn om alle normen inzake veiligheid, d.i. met inbegrip van de nationale, toe te passen in het kader van een erkennings- en subsidiëringsbeleid.

De door het ontwerp aan de Executieve opgedragen bevoegdheid komt met die uitspraken niet in strijd, vermits zij klaarblijkelijk zó moet worden begrepen dat de regels welke de Executieve op grond van die delegatie zal moeten vaststellen, er enkel zullen mogen op gericht zijn de conformiteit met de geldende veiligheidsvoorschriften te helpen verzekeren voor de werken waarvoor subsidies worden gevraagd, en die regels op zichzelf dus geen veiligheidsvoorschriften tot voorwerp zullen hebben.

ONDERZOEK VAN DE TEKST VAN HET ONTWERP.

3.1. Het is niet gebruikelijk in de aanhef van het indieningsbesluit van een decreet melding te maken van de beraadslaging die tot dat besluit heeft geleid. De woorden "Na beraadslaging van de Executieve op ..." dienen derhalve te worden geschrapt.

.../...

3.2. Aangezien de ontworpen regeling de wijziging beoogt van een wet waarvan het toepassingsgebied verder reikt dan de Duitstalige Gemeenschap en die wijziging uiteraard alleen maar voor die Gemeenschap zal gelden, vulle men de inleidende zin van het enige artikel van het ontwerp aan als volgt : "Wat de Duitstalige Gemeenschap betreft, wordt artikel 3, § 1, van de wet van ..., gewijzigd bij ..., vervangen door de volgende bepalingen :".

3.3. Daar niet het gehele artikel 3 van de wet van 22 maart 1971 wordt vervangen doch alleen paragraaf 1 van dat artikel, schrijve men : "§ 1. Het bedrag van de toelage ..." in plaats van : "Artikel 3, § 1 : Het bedrag van de toelage ...".

3.4. Zoals de nieuwe bepaling van artikel 3, § 1, 1°, in het ontwerp geredigeerd is, zal geen toelage kunnen worden verleend, zolang de Executieve geen uitvoeringsbesluit tot vaststelling van het percentage ervan heeft vastgesteld. Bovendien is het wellicht niet de bedoeling van de stellers van het ontwerp dat de betrokken bepaling alleen maar toepassing zou kunnen vinden in de mate dat de Executieve "tijdelijk" een regeling ter uitvoering van die bepaling treft.

Blijkens de memorie van toelichting heeft de ontworpen wijziging immers tot doel, alleen voor de duur van de periode van omvangrijke herstructureringen die inzake de bouw van rustoorden nodig lijken, de Executieve de mogelijkheid te bieden om, jaar per jaar, een subsidiepercentage te bepalen dat hoger ligt dan 60 t.h. zonder evenwel 80 t.h. te mogen overschrijden.

.../...

De volgende redactie zou die bedoeling juist
weergeven en het risico van een juridisch vacuum voorko-
men :

"...

1° 60 t.h. van de kostprijs der werken, leveringen en
prestaties. De Executieve kan, telkens voor een
periode van een jaar (of : telkens voor een periode
van een of meer jaren ?) dat percentage verhogen,
zonder daarbij 80 t.h. te mogen overschrijden. Voor
de berekening ... (voorts zoals in het ontwerp)".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	:	P. VERMEULEN,	eerste voorzitter,
		J. NIMMEGEERS,	staatsraden,
		W. DEROOVER,	
		J. GIJSSELS,	assessoren van de
		J. HERBOTS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	:	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK,
auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

P. VERMEULEN.